

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 8 lutego 2013 r.

Poz. 941

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.187.1.2013.RJ1

Wrocław, dnia 31 stycznia 2013 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 3 pkt 1 we fragmencie: „w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia” i **pkt 2** uchwały Rady Powiatu w Środzie Śląskiej Nr XXVI/187/2012 z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia na rok 2013 wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 28 grudnia 2012 r. Rada Powiatu w Środzie Śląskiej podjęła uchwałę nr XXVI/187/2012 w sprawie ustalenia na rok 2013 wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 7 stycznia 2013 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż **§ 3 pkt 1** we fragmencie: „w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia” i **pkt 2** uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 130a ust. 6 w związku z ust. 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 z późn. zm.) w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

Przedmiotowa uchwała została podjęta w oparciu o kompetencję wynikającą z art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, ustala rada powiatu. Art. 130a ust. 2a ustawy stanowi z kolei, że od usunięcia pojazdu odstępuje się, jeżeli przed wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu lub w trakcie usuwania pojazdu ustaną przyczyny jego usunięcia. Jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, spowodowało powstanie kosztów, do ich pokrycia jest obowiązany właściciel pojazdu. Przepis ust. 10i stosuje się odpowiednio.

Tymczasem w **§ 3** przedmiotowej uchwały Rada Powiatu w Środzie Śląskiej postanowiła, że: „Ustala się wysokość kosztów powstałych w wyniku odstąpienia od usunięcia pojazdu

1) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia:

- a) rower lub motorower 50 zł,
- b) motocykl 100 zł,
- c) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t 200 zł,
- d) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t 300 zł,

2) *Naliczenie kosztów o których mowa w ust. 1 następuje w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia.*"

Rozpatrując wskazany przepis uchwały Rady Powiatu w Środzie Śląskiej trzeba zwrócić uwagę, iż ustala on wysokość kosztów powstałych w wyniku odstąpienia od usunięcia pojazdu, w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia. Zatem każdorazowe odstąpienie od usunięcia pojazdu, jeżeli będzie się wiązało z dojazdem do miejsca zdarzenia, będzie automatycznie uprawniało odpowiedni organ do poboru kosztów w wysokości określonej w § 3 tej uchwały. Z brzmienia bowiem kwestionowanego zapisu uchwały wynika, że niezależnie od wystąpienia przesłanki w postaci powstania kosztów w skutek wydania dyspozycji o usunięciu pojazdu, właściciel tegoż pojazdu będzie zobowiązany do pokrycia kosztów w odpowiedniej wysokości, zawsze jeżeli nastąpiła okoliczność dojazdu do miejsca zdarzenia.

Zdaniem organu nadzoru powyższy zapis uchwały, w zakresie **§ 3 pkt 1** we fragmencie: „w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia” i **pkt 2** nie reguluje w sposób poprawny, zgodny z delegacją art. 130a ust. 6 przyznanej Radzie Powiatu kompetencji. O ile bowiem prawidłowo zrealizowano kompetencję określenia wysokości opłat, o których mowa w ust. 5c (w § 2 uchwały), to zastrzeżenia budzą ustalenia dotyczące wysokości kosztów, o których mowa w ust. 2a art. 130a ustawy.

Na podstawie bowiem ust. 2a art. 130a ustawy właściciel pojazdu zobowiązany został do pokrycia kosztów wyłącznie, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu (w przypadkach, o których mowa w art. 130a ust. 1-2), spowodowało powstanie kosztów. Ustawodawca uzależnił tym samym możliwość naliczenia kosztów właścicielowi pojazdu od zaistnienia skutku w postaci powstania kosztów związanych z wydaniem dyspozycji o usunięciu pojazdu, nie zaś od warunku dojazdu do miejsca zdarzenia jak zapisano w § 3 pkt 1 i 2 uchwały. W ocenie organu nadzoru delegacja z art. 130a ust. 6 upoważnia Radę Powiatu do ustalenia wyłącznie wysokości opłat, o których mowa w ust. 5c, oraz wysokości kosztów, o których mowa w ust. 2a. Określenie wysokości kosztów wskazanych w ust. 2a art. 130a ustawy będzie zatem dotyczyć wyłącznie sytuacji kiedy wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, spowodowało powstanie kosztów. Przepis ten (ust. 6 w związku z art. 2a art. 130a ustawy) nie upoważnia natomiast Rady Powiatu do określania i wyszczególniania poszczególnych okoliczności i zdarzeń, które wpłynęły i przyczyniły się do powstania tych kosztów. Zawsze bowiem, kiedy wydanie dyspozycji o usunięciu pojazdu skutkować będzie powstaniem kosztów, właściciel pojazdu będzie zobowiązany do jego pokrycia, bez względu na rodzaj okoliczności, która doprowadziła do powstania tego kosztu. Wskazywanie więc w § 3 uchwały, że naliczanie określonych tym przepisem kosztów, następować będzie w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia, po pierwsze zawiąza przekazaną do uregulowania materię, w ten sposób że nie uwzględnia się innych możliwych sytuacji, które wiązać się mogą z powstaniem kosztów (innych niż dojazd na miejsce zdarzenia) i w związku z tym wymagać będą pokrycia tych kosztów przez właściciela pojazdu. Po drugie wprowadza w sposób nieuprawniony i arbitralny obligatoryjną przesłankę powstania kosztów powstałych w wyniku odstąpienia od usunięcia pojazdu. Tymczasem Rada zobowiązana została wyłącznie do określenia wysokości kosztów, związanych z okolicznością wydania dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, jeżeli wydanie tej dyspozycji spowodowało powstanie kosztów. Określanie zatem w przedmiotowej uchwale okoliczności, które wpływają na powstanie tych kosztów nie mieści się w zakresie przekazanej Radzie Powiatu kompetencji z art. 130a ust. 6 ustawy.

W tym stanie rzeczy zdaniem organu nadzoru Rada Powiatu wykroczyła poza przyznaną jej kompetencję, istotnie naruszając postanowienia ust. 6 w związku z ust. 2a art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Mając na uwadze powyższe zasadne i celowe jest stwierdzenie nieważności § 3 pkt 1 we fragmencie: „w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia” i pkt 2 uchwały.

Organ nadzoru pragnie przypomnieć, iż w świetle art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także rady powiatu, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób **ściśle, literalny**. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głośzącą, że wyznacze-

nie jakimś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)".

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 80 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
A.M. Skorupa